

***عَيْنِ الْأَصْحَ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ الْمَفْرَدَاتِ أَوْ الْحَوَارِ:

۱- ذلك الرجل بنى خمسين مسجداً في المدينة فهذا العمل ينقذه من النار:

- ۱) آن مرد نیکوکار پنجاه مسجد در شهر ساخت، پس این کار او را از آتش نجات می‌دهد!
- ۲) این مرد صالح پنجاه مسجد در شهر بنا می‌کند، پس این کار او را از آتش نجات می‌دهد!
- ۳) آن مرد نیکوکار پنج مسجد در شهر بنا کرد، پس این کار او را از آتش نجات داده است!
- ۴) آن مرد صالح پنجاه مسجد ساخت، پس این کار او را از آتش نجات داد!

۲- إِنْ أٰخَلَصْتَ لِلّٰهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا ظَهَرَ يَنْبُوعَ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِكَ عَلَى لِسَانِكَ:

- ۱) هر کس برای خدا چهل صبح مخلص شود چشمه حکمت از قلبش بر زبانش آشکار می‌شود!
- ۲) اگر برای خدا چهل شبانه‌روز مخلص شوی چشمه‌های حکمت از قلبت بر زبانت آشکار می‌شود!
- ۳) اگر چهل صبح برای خدا خالص شوی چشمه حکمت از قلبت بر زبانت آشکار می‌شود!
- ۴) هرگاه چهار صبح برای خدا خالص شوی چشمه حکمت از قلبت بر زبان جاری می‌شود!

۳- «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»:

- ۱) پروردگارا در دنیا به ما نیکی و در آخرت (نیز) نیکی بده و ما را از عذاب آتش نکه دار!
- ۲) پروردگارا ما در دنیا و آخرت به ما نیکی داده است و ما را از عذاب آتش نکه داشته است!
- ۳) پروردگارا در دنیا به ما نیکی و در آخرت (نیز) نیکی می‌دهی و ما را از عذاب آتش نکه می‌داری!
- ۴) پروردگارا در دنیا و آخرت به ما نیکی عطا می‌کند و ما را از آتش می‌رهاند.

۴- حَاوِلْ أَنْ تَنْفَعَ الْآخِرِينَ بِبِقِ لِسَانِ صَدَقٍ بَيْنَهُمْ:

- ۱) تلاش می‌کنی تا دیگران از تو سود ببرند و یادی نیکو بین ایشان برایت باقی بماند!
- ۲) سعی کن تا دیگران از تو سود ببرند و یاد نیکو بین آن‌ها برایت باقی بماند!
- ۳) تلاش کن که به دیگران سود برسانی تا یادی نیکو بین آن‌ها برایت باقی بماند!
- ۴) سعی کن که به دیگران سود برسانی و یادت را بین آن‌ها نیکو گردانی!

۵- ذَاكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي صَيَّرَ غُصُونَ الْأَشْجَارِ نَضْرَةً بِالْأَمْطَارِ:

- ۱) خدا همان کسی است که شاخه‌های درختان را با باران سرسبز کرده است!
- ۲) آن همان خدایی است که شاخه درختان را با باران تروتازه کرده است!
- ۳) خدا همان کسی است که شاخه درختان را با باران‌ها سرسبز گردانده است!
- ۴) آن همان خدایی است که شاخه‌های درختان را با باران‌ها تروتازه گردانیده است!

۶- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ:

- ۱) إذا كان إثنان يتناحيان فلا تدخل بينهما: هرگاه دو نفر جروبحث می‌کردند تو دخالت نکن!
- ۲) الظلم الكبير الذي لا يغفره الله هو ظلم العباد: ستم بزرگی که خدا آن را نمی‌آمرزد همان ستم به بندگان است!
- ۳) حفر الآبار من أعمال يجرى أجرها للعبد: کندن چاه از کارهایی است که برای بنده اجر دارد!
- ۴) تسعة أجزاء العبادة في طلب الحلال: هشت جزء عبادت در به‌دست آوردن حلال است!

۷- عَيْنِ الْخَطَاءِ فِي التَّرْجَمَةِ:

- ۱) إذا قدرت على عدوك فاعف عنه: هرگاه بر دشمنت توانا شدی از او درگذر!
- ۲) لا يغفر الله الشرك لأنه ظلم كبير: خداوند شرک را نمی‌آمرزد زیرا آن ستم بزرگی است!
- ۳) هذا الشاعر يمنيّ و له آثار كثيرة: این شاعر یمنی آثار بسیاری دارد!
- ۴) كان بخاراً متراكماً يتشكّل في السماء: بخاری فشرده در آسمان تشکیل می‌شد!

۸- عَيْنِ الْخَطَاءِ فِي الْحَوَارِ:

- ۱) هل حضرتك من الكويت؟ لا: أنا من العراق.
- ۲) كم عمرک یا أخی؟ أنا خبّارٌ فی الأهواز.
- ۳) من أيّ مدينة أنت؟ أنا من مدينة دمشق.
- ۴) كيف وجدت إيران؟ إن إيران بلاد جميلة.

٩- عَيِّن الصحيح في مفهوم هذا البيت: «نكوكارى از مردم نيك رآى / يكى را به ده مى نويسد خدائى»

- (١) من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها
(٢) ربّ إشرح لى صدرى و يسّر لى أمرى
(٣) ربّنا آتانا فى الدنيا حسنة و فى الآخرة حسنة
(٤) و ما تقدّموا لأنفسكم من خيرٍ تجدوه عند الله

١٠- عَيِّن الصحيح في الترادف أو التضاد:

- (١) وجدت في السوق بضائع رخيصة. (= غالية)
(٢) ما أصعب الإمتحانات في نهاية السنة. (= بداية)
(٣) رقدت أمى في المستشفى بسبب مرض. (= وحدت)
(٤) شراء هذه الكتب ممنوع في بلدى. (= مسموح)

※ إقرأ النَّصَّ التالى بدقّة ثمّ أجب عن الأسئلة.

«في بداية السّنة الدّراسية جاء معلّمنا فى الصّفّ و قال لنا عليكم برعاية بعض الأعمال. إعلموا إثنان خيرٌ من واحد و ثلاثة خيرٌ من إثنين و أربعة خيرٌ من ثلاثة فعليكم الجماعة و قال لنا أربعة قليلها كثير: الفقر و الوجع و العداوة و التّار. بعد ذلك سأل منّا أ تقدّر شخصٌ ذكر الكلام المفيد لأصدقائه؟ فأنا وقفتُ و قلتُ هذه الجملة بصوتٍ مرتفعٍ: من علّمَ علماً أو غرس نخلاً فله أجرٌ عند ربّه فشجّعنى المعلّم و التلاميذ ففرحتُ و جلستُ فى مكانتى.»

١١- أى مفهوم كان فى كلام المعلّم؟

- (١) الإتحاد
(٢) إحترام الوالدين
(٣) التعليم
(٤) طلب الحلال

١٢- عَيِّن الصحيح على حسب النَّصّ:

- (١) جاء المعلّم فى الصّفّ فى أحد أيام الخريف.
(٢) قرأ الطالبان حديثين فى الصّفّ.
(٣) وقف المعلّم عند المدير فى الصّفّ.
(٤) قال المعلّم هذه المواظ صباحاً.

١٣- كم عدداً أصلياً تشاهد فى النَّصّ؟

- (١) خمسة
(٢) ستّة
(٣) سبعة
(٤) ثمانية

١٤- عَيِّن الخطأ للفراغ:

- (١) ثلاثة و أربعون سبعة يساوى خمسين. (زائد)
(٢) خمسة و ستون ثلاثة يساوى خمسة. (فى)
(٣) مئتان عشرين يساوى عشرة. (تقسيم على)
(٤) تسعة و سبعون أربعة يساوى خمسة و سبعون. (ناقص)

١٥- عَيِّن الصحيح فى استخدام الأعداد:

- (١) الفصل الأربع من السنة هو الشتاء.
(٢) قرأتُ ثلاثة فصول من هذا الكتاب.
(٣) عندى إثنان صديقان و هما شاعران
(٤) فى القرن العشرين حصل بشر على أشياء غريبة.